

wärrisewad ja lähewad omma Teed, ja
Wäggewad sadetakse ilma Käeta Mailmast
ära. Sest temma Silmad on iggaühhe
Tede peäl, ja ei olle mitte sedda Pimme-
dust egga Surma Warjo, kuhho woitsid
temma eest Warjule minna need, kes nur-
jatuma Tödd tewad.

§. 386. Weel ütles Eliu: Urwad sa
sedda digeks, et sa olled ütelnud: Mul on
ennam Digust, kui Jummalal; ja et sa
ütled: Mis Kasso saan ma sest, et ma kül
Patto ei te? Wata ülles Taewa pole, ja
mõtle järrele! Kui sa Patto teed, mis tah-
had sa Jummalal wasto ettewotta; ja kui
so Ülleastmiski pahjo on, mis woid sa tem-
male teha; ja kui sa dige olled, mis an-
nad sa temmale, ehk mis saab ta sinno
Käest? Wata, Jummal on keigeüllem, ag-
ga temma ei pölga keddagi: Dälat et jätta
ta mitte Ellusse, agga Willetsattele annab
ta

ta Digust; ei ta pöra ennese Silmi Dige
pealt mitte ärra!

§. 387. Temma Silmad on Kunin-
gattega nende Aujärje peäl; ta pannob neid
istuma, et nemmad ikka üllemaks jäwad.
Ja kui nemmad siis jälle Abhelattega kinni
on, ja Willetsusse Kõiedes wangis, siis
kulutab ta neile nende kurja Tödd ja Ülles-
astmiski, et nemmad nurjatumast Tööst
peawad ennast pöörma. Kui nemmad siis
wötwad kuulda ja tedda tenida, siis löppe-
tarwad nemmad ommad Päwad Heaga, ja
ommad Aaastad armsa Asjadega. Agga
kui nemmad mitte ei kule, siis lähewad
nemmad Surma Odda sisse, ja heitwad
Hinge ilma Moistuseta.

§. 388. Wata, Jummal on Keigeül-
lem, ja meie ei tunne tedda mitte ärra.
Temma mürristab omma Healega imme-
likkult, ta teeb sured Asjad, ja meie ei tun-
ne neid mitte ärra. Temma ütles Lum-
mete,